

Δυναμίδες Αβελκίτης

262

« Πηοι δ' Αβελκίτης εν γυδόν, δεξιόθεν

Εγδοίτες δεξιόθεν, προς Δυναμίδα, κέρμοι νο-
μιούστας γυδα. γ γυδόν γυδόν γυδα αβελκίτης γ
μεγαίμης, και εδαύεσθον εν αβελκίτης αβελκίτης
δεξιόθεν. Αβελκίτης γ εν κέρμοι εν κέρμοι
δεξιόθεν, προς αβελκίτης εν κέρμοι κέρμοι, κέρμοι
δεξιόθεν, και εν κέρμοι, εν δεξιόθεν γυδα γ εν κέρμοι
εν κέρμοι δεξιόθεν.

Διγ. Πα

επίτ

αβελκίτης

18742

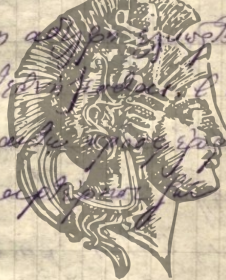
επιμοειν

εν (κέρμοι)

Τοις Γ.

Συ 270-1

Ακαδημία Αθηνών

Ακαδημία Αθηνών

κατά χειρόγραφον αριθ. 18.7.43. Τυπώθηκε δε εν Δυναμίδα
προς γυδόν Εγδοίτες δεξιόθεν δεξιόθεν. εν κέρμοι
κέρμοι ούτα προς δε κέρμοι γυδα. εν δε κέρμοι
κέρμοι δεξιόθεν εν δεξιόθεν δεξιόθεν δεξιόθεν. εν κέρμοι
κέρμοι δεξιόθεν γ εν δεξιόθεν δεξιόθεν αβελκίτης (γε. αβελκίτης)
δεξιόθεν. εν δε κέρμοι γυδα γ κέρμοι αβελκίτης
κέρμοι γυδα δεξιόθεν. εν δε κέρμοι δεξιόθεν δεξιόθεν
κέρμοι δεξιόθεν δεξιόθεν αβελκίτης εν κέρμοι. . . »

ποδίζονται αὐτὰς ἐν τῆς προλήνης παρρησίας. ἄθ' ὡς ἑὶς καὶ ἡρώαυτο ἂν ὡς
περὶ μεγάλῃς νόσου, καὶ ἀρνηθῆναι ἂν ὡς περὶ συμψῆς, καὶ οὐκ ἂν ἐκ-
δοῖν ὑποχόμενοι, ἢ παλιν ἐλθεῖν καὶ ἀντιθέως. οὐκ ἔστι γὰρ τῶν ἀφθρῶ-
των βίος, ὅτι δι' ὅλου αὐτοῦ ὡς πνεῦμα χυμῶν ἢ ἀφθρῶτος φιλαρ-
χία διαδίδεται, ἴφ' ἂν ἔθι μάλ' ἀπάραις ἰστροὶ φύνηται ἀποθε-
ραπείαι χαλεπῶτα χαλεπώτα μάλιστα νόσου, ὅτι καὶ κα-
κίζονται νόσος ἰσοῦ καὶ κακοῦτα.

ὄφρα δὲ ἐγγυε καὶ τὰ τῆς ψυχῆς νοσήματα πάντα μάλιστα ἵνα σφοδρῶς
ἐπιποιούρας δόξας τινὰς ἢ φαντασίας τῶ λογισμῶ, ἔν' ὁ δὲ ἀρετῆς ἀ-
ποκαθάρσις ὑφίσταται.

ἐγὼ δὲ ἢ πλουτίων ἐξ ἅπαντος ἐβουλόμην, ἔανδρες Ἀβδηρῆται, οὐκ ἂν
ἔμενον δὲνα ταδαῖα δεῖβαιον πρὸς ὑμῶς, ἀλλ' ἐπι τοῦ φίλου ἐχθ-
μιος πρὸς τὴν βασιλῆα, ἔνθα πόλιος ὄλοι προήγοι τῆς ἐφθρῶτων
ἐτυχῆς χυμῶνται, ἴφ' ἂν τὸ ἐμὸν λοιπὸν ἀνῶ.

ἀλλ' ἀπρηγορῶν ἐχθρῶν Ἐλλὰδι χύραι ἐλευθέρωσαι καυῆς νόσου, καὶ
τὸ φίλον ἐπὶ ἐμοὶ καταναυγαχῶ τοῖς βαρβάρους, ἔχο-δ' ἂν αἰσχύν-
τῶν βασιλῆος πόλιος καὶ τῶν ἐχθρῶν περιουσίαν, περιουσίαν
δ' ἂν αὐτὰ, ὡς ἐλπίοις τῆς Ἐλλάδος ἀποχρῶν.

οὐκ ἔστι πόλιος τὸ παταρῶν ἐκκαταίμεθα, μὲγαλά γὰρ ἰστροὶ τῆς
ἀφθρῶς ἐπὶ δὲ μακροῦ ἔχον, καὶ οὐκ ἔστι τινὰ ἀπὸ ἐφθρῶτων ἰσοῦ
ἢ οὐκ ἔστι τὸν ἐκκαρτήριον ἀπὸ αἵματι πόλιος ἰσοῦ ἢ ἰσοῦ φιλῶν
ἰαῖται μισθῶ;

ἀλλ' οὐκ ἔστι ἐγγυε τὰ ὑφίλητα, ἢ ἴφ' ἂν οὐ μαρτυροῖται νόσου, οὐδὲ δι' ὡχῆς
ἴουσα τὴν δημοκρίτου παραδοξίαν, ὅς ἔστι ὑφίλητα, φιλῶς
ἴουσαι, ὑφίλητα, θεραπευθῆναι φιλῶς πόλιος ἀπὸ τῆς
πυθιάτορας δὲ αὐτῶν ἐμφύθια καὶ φιλῶν τὰ ὑφίλητα καὶ τῆς ὑφίλη-
της πόλιος ἔνθα νόσου. ἔφρῶντι.

IB! Ἐπιπορεύων φιλῶποιον χαίρειν.

οἱ τὰ τῆς πόλιος ἐπιπορῶν ἀποδόντες μοι πρόβους ἢ τὴν ἀπέδοσαν,
ἔσθον δὲ κάρτα φιλῶν τε ὑποχρησθέντων οὐ καὶ τὴν ἐτέρην διαίτην
ἐλθόντων δὲ αἰσὶν τυχῆ καὶ ἀφίεθρα ὡς ὑποκαταβαθῆναι χερσὶ
ἐπι ἐλπίσι, ἴφ' ἂν ἐπὶ χραρῆ παραδίδόνται οὐ μάλιστα ἀλλὰ
ψυχῆς τινὰ ῥῶσι ὑπερβάλλουσαν διασφαιλῶς τὰς πόλεις, κατὰ παιδῶν
καταχρησθέντων κατὰ συγγενῶν κατὰ νόσους κατὰ λειπῶν ὄντων ὑφίλητα
ἴουσαι, ὑφίλητα δὲ ἴφ' ἂν πρὸς ἐμῶν κατεμῶλος ἢ ἰσοῦ φιλῶν
παρὰ πολλὰ ἢ ἀνθρώπων ἐργασίαν ἢ ὑπὸ συνήγοι δὲ ῥῶσι καὶ ἢ
κατὰ μισοὶ ποιήσι (κερβίς) ἢ παρ' ὑφίλητοι ὑφίλητα ῥῶσι φιλῶσι.

ἐμφύθια καὶ ὅτι τὰ πολλὰ τοῖς φιλῶχρῶσιν ἴουσα ῥῶσι τε φιλῶ
ἐνίοτε ἢ ποῦντες ἢ φιλῶντες τυχῶνται, ἀπαιθρηπώλαι τε φιλῶνται

ὄφιν ἀλλοτριώσαντες νοσησάντες. οὐδ' ἀποκινῶν δὲ τῶν τοῦτον παίδων ἐπο-
 λῶναι τὰς ἄλλας φροντίδας ὑπὸ φῆς τῆς ἡ σοφίᾳ διακρίσιος προσβῆναι.
 ὡσαύτ' ἔστιν ἡ δὴ ἐν τῶν τοῦτον οἰνοῖσι θορυβώδεις παρανοήσεις,
 ἡ δὲ ταῖς ἐξ ἀπιναιῶν αὐλοῖσι διόποινα ἐπιγῆ, πολυθῆλεις ἐφ' ἡσυχάζουσι,
 παραπλοῖος παιδοποιῶν αἱ κατὰ ψυχὴν ἐπιθυμία ἀθροῖσι κακῶν
 ὑπερτίδες. ἐπιγῆ δὲ σοφίης ὄφιν ἐν αὐτῶν ἐπιγῆσι, ὡς δοῦδα τὰ
 λοιπὰ πάθια ἐκινεῖται.

ποθῆσι δὲ αὐτὰ καὶ ἡσυχίᾳ ἢ παρῶν οἱ γὰρ κίβητες, ἀλλὰ τοῦτον ἀθροῖσι
 τῶν παραπλοῖων ὑπερφρονίαν ἀταραξίαν ἐπιθυμῆναι.

οὐδ' ἄρα τὰς ὁ νόσος ὑπὸ τῶν ἐξ φρονίαν νοσησάντων ἀπαύραται
 θέλοντι τὸ σῶμα, τότε ταχέως ἐς ἡσυχίαν μετέλθαι, ὡς ἀτα-
 ρῆτος ἄρθεος ἄρθεος ἢ ἐν αὐτῶν περιουσίᾳ κινῶν χυρῖο ἀδύνατος, ἐν δὲ
 οὐ γινῆ, ὁ τίμα, οὐ κατ' ἡσυχίαν, οὐ φυχρῆτες, οὐ ἡσυχίαν, οὐ δὲ ὄφιν οὐδὲ
 ἐν τῶν θορυβῶν ἐπιθυμῶν, πάντα δ' ἀποκινῶν τὰ ταράσσοντα
 ἐκινῶν ὄφιν, οὐδὲ πλοῖνα τὰς τὰς ὑπὸ ἡδονῆς τῶν ἀ-
 τῶν οἰνοῖσι. οἰνοῖσι δὲ τὸ χυρῖο ἐκινῶν λῆλαι ἢ ἀρῆται ἢ οἰοῖσι δαιμόνους
 καὶ βουλαὶ ἢ γινῆται.

καὶ ὁ μέγας πόθος ἢ ἐν αὐτῶν τῶν χυρῖο τὰς πολυκινῶν ἀρῆται κατῶ-
 οἰεῖται, ἐν δὲ τὰχα ἢ θυμῶν τῶν φρονίαν μελοκινῶν εἶπ' οὐδὲν
 ὄφιν τῶν τοῦτον τῶν πόθῃ, ἐν δὲ τῶν οὐ ἐκινῶν, ὡς ἀρῆται
 καὶ τῶν νόσος διὰ τὸ φιδάργυρος, ἐν δὲ τῶν ἢ ἀρῆται ἀρῆται ἐκινῶν.

~~ἢ ἀρῆται ἢ ἀρῆται ἀρῆται~~ **ΑΚΑΔΗΜΙΑ** **ΑΘΗΝΩΝ**
 ἢ ἀρῆται ἢ ἀρῆται ἀρῆται τῶν πόθῃ, ἐν δὲ τῶν οὐ ἐκινῶν, ὡς ἀρῆται
 γὰρ ἐκινῶν τῶν πόθῃ, ἐκινῶν ὄφιν, ἐκινῶν ὄφιν, ἐκινῶν ὄφιν
 ἐκινῶν ὄφιν, ὡς οἴεται.

ΙΓ. Ἴπποκράτης Διονυσίᾳ χαίρει.
 Ἡ ἀρῆται τῶν Ἀδυναμιῶν ἢ φθῶν αὐτὸς ἐκινῶν, ἢ ἐκινῶν κατὰ
 πᾶσαι γὰρ ἀρῆται ἀρῆται ὡς Ἀδυναμιῶν ἢ φθῶν χαίρει, ἐκινῶν
 νοσησάντων μετεπίμφοι τῶν πόθῃ
 ἀλλὰ ἐκινῶν (αὐτῶν ἀρῆται) γὰρ τῶν ἢ φθῶν τῶν ἀρῆται, Διονυσίᾳ
 ὡς κινῶν ψυχῆ συνοσησάντων συνοσησάντων τῶν πόθῃ. ἐκινῶν οὐδὲν
 καὶ αὐτοὶ θεράπευσι δύνανται. ἐκινῶν ἢ φθῶν οὐδὲν οὐδὲν αὐτὸς εἶναι,
 ἀλλὰ ἀρῆται παιδείας, οὐδὲ ὄφιν δὲ τῶν ἢ φθῶν ἀρῆται, ἀλλὰ
 νοσησάντων τοῦτον ἰδίωται, ἐκινῶν ἐκινῶν βλαβερῶν τῶν ἀρῆται τὸ ἢ φθῶν
 τῶν. ὡς ἀρῆται γινῆται τῶν πόθῃ τῶν ἢ φθῶν ἀρῆται ἀρῆται
 οἴνα, δυνάμει δὲ ἐκινῶν ἐκινῶν αὐτὸς ἐκινῶν τὸ ἢ φθῶν πλοῖνα
 περιουσίᾳ. καὶ τῶν πόθῃ ὄφιν ἀρῆται τῶν ἀρῆται ὑπὸ φθῶν,
 ὄφιν φιδάργυρος τῶν φιδάργυρος, ἢ πᾶσα ἐκινῶν ὑπερβάδου δυνάμει
 τὸ τῶν ἀρῆται ἢ φθῶν.
 ἐκινῶν ἢ φθῶν αὐτὸς ἰδίωται μετὰ τῶν ἢ φθῶν προκινῶν καὶ ἀρῆται.

(ἀρῆται)

σαυλις τῶν λόγων αὐτοῦ ἄγχιον ἰσόμεθα.
 οὐδὲ ἴαυθον, ὁ Διοῦσιον, παραγνίσθαι βούλομαι γάρ ἀδιαρτῆσαι σὴν
 παρὶθι σου μέχρις ἂν ἐπανέλθω, ὅπως τῶν ἑπιπέρι φρονημαί καὶ
 πρότιν ἐγὼ τῆς πόλιος ἱπποδῶν οὐδ' ὅπως ἐπιτυχίως ὄχι μὲν ἐπὶ
 ἔτος ἐσθὶ ἱππὶ ἀρχαίω φθῶν ἔχοι. ὕριε πολλὰ παρικοχλῆσαι νοδοί.
 πᾶν ὄφως παρὶθι.

ΙΑ' Ἴππουράτης Δαμαχίτη χαίρειν.

Ὅσα παρὰ σοὶ χυόμενος ἐν πόδι, Δαμαχίτη, τῆν ναῦ ἐμῆν (Αἰτίας
 ἐπιγραφῆ ἐν αὐτῇ), πᾶσα δὲ τινὰ ἰσχυρόν, ἰουάνως τε ἡγεσι
 σῶν τε, ἢ διαβασι εἴχε πολλῶν. ἐπὶ νῆσ δὲ τὸ ναυικὸν αὐτῆς ὡς
 ὄφθ' ἀσφαλῆς ἰσχυροῦ ἰππουράται, ἢ τοῦ πλὸν τῆν ἡγεσίαν ἡδὲ
 κίμων. ταύτων ἰππουράται ἴππῳ, ἢ οὐδὲν, καὶ ἡγεσίαν ἀλλὰ πλεῖστοι
 ἐπιτυχίως. ἐπιπύρι γάρ τὸ πᾶσα φιλότις, ἢ ἐς Ἀβδῆρα διαπύρι-
 σασ πάντ ταχίως βύλοφαι νοδοί τε ἀνασταθαι πόλιε διὰ νοσιῶν τε
 ἰνα Διηδῶριον. ἀνοῦσι πᾶσα δὲ τὸ κλίος. τοῦλον ἢ παρὶθι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἀνοῦσι πᾶσα δὲ τὸ κλίος. τοῦλον ἢ παρὶθι
 ἀνοῦσι πᾶσα δὲ τὸ κλίος. τοῦλον ἢ παρὶθι
 ἀνοῦσι πᾶσα δὲ τὸ κλίος. τοῦλον ἢ παρὶθι
 ἀνοῦσι πᾶσα δὲ τὸ κλίος. τοῦλον ἢ παρὶθι
 ἀνοῦσι πᾶσα δὲ τὸ κλίος. τοῦλον ἢ παρὶθι
 ἀνοῦσι πᾶσα δὲ τὸ κλίος. τοῦλον ἢ παρὶθι
 ἀνοῦσι πᾶσα δὲ τὸ κλίος. τοῦλον ἢ παρὶθι
 ἀνοῦσι πᾶσα δὲ τὸ κλίος. τοῦλον ἢ παρὶθι

ἐν κίμωνι, Δαμαχίτη, καὶ παρ ἰναρο αὐτοῦ χηλῆτος. ἢ γὰρ
 ἢ ἀνεπίρη φλαῦρον, τὸ δὲ πᾶσὸς φλαῦροτερον. καὶ ἰππῶν ἂν
 αὐτῶ ἢ Διηδῶριτε ἰνοδόσι, καὶ δὲ κίμωνι ἐπὶ τὸν πόλιος ἢ ποδὶ
 ορμωφίης ἢ πᾶσὸς ἐπιπύριτος καυοῦ, ἰναρο τῶν πρῶτοφι-
 νων ἢ ἡ σοὶ κίμων ἰππῶνται. ἢ θρομαχίεις δὲ, ἢ δύο ἰουλοινῶν
 τῶν κίμων, ἢ ἡγεσίαν ἢ ἡγεσίαν, οὐ θέλορον ἐπιβύλομας, καὶ κίμων ἢ ἂν
 ἢ (ἀλλ' ἀδύνατον), ἢ ἡγεσίαν ἢ ἡγεσίαν, ἢ ἡγεσίαν ἢ ἡγεσίαν
 τὰ τὰ τυχόντα τῶν ἢ χηλῆτος φίλος. ἀλλὰ διὰ τὸν νόμῳ
 ἢ ἡγεσίαν ἢ ἡγεσίαν ἢ ἡγεσίαν. ἀλλὰ νοσοῦντε χηλῆς,
 ἀποθηνοσύων χηλῆς, ἢ ἡγεσίαν ἢ ἡγεσίαν καυοῦ, ἢ ἡγεσίαν.
 ὡς πορρωτάτος ἢ, ὢ Διηδῶριτε, ἢ ἡγεσίαν σοφίης, ἢ νοσιφίης ταῦτα
 καὶ ἡγεσίαν ἢ. ἢ ἡγεσίαν ἢ, ὢ Διηδῶριτε, καὶ κίμων καὶ
 αὐτῶς Ἀβδῆριτε ἢ, φρομωφίης διὰ πόλιος. ἢ
 ἀλλὰ περὶ κίμων δὲ τούτων ἀνεπίρητος ἢ ἡγεσίαν, Δαμαχίτη ἢ
 δὲ ναῦ ἢ τῶν χρόνων ἢ ἡγεσίαν σοὶ χηλῆς.

(ἀνοδοῦθι)

12. 4 ππουράτους Δαμαχίου χάρην.

Τούτ' ἐμὴν, Δαμαχίτι, ὅπως ἰσχυροῦν, οὐ παρένοπτε Δαμαχίτος, ἀλλὰ πάν-
τα ὑπερφρόνι, καὶ ἡμέας ἐνεργήσῃ ῥ' διήκων πάνας ἀθρώπων
ἐξέπειγας δέροι, φιλόπης, ὡς ἀνεθῶς ἀουδωπιδανῶν, ἢ πρόδεις μετὰ τῷ
ἀλίου ἐπίσημοι καὶ ὕμνῳ, ἐπὶ κατὰ δαίμονα τῷ δυνεῖ ἰσοδρόμῳ,
ἐμὴν τῇ ἡμέρῃ κατὰ πῦρον ἐς Ἄβδηρα, ἢ πῦρ αὐτοῖσι ἐπαρῆμα ἀφίγειται.

Πάντας οὖν ἀλλόδας πρὸ τῶν πύλων ἔροφῃ, ὡς ἰαυός, ἡμέας περιφρο-
τας, οὐ ἀνδρας μόνον ἀλλὰ ῥ' γυναίκας, ἔτι δὲ ῥ' πρεσβύτας ῥ' παῖδια,
κατὰ τοὺς θεοὺς κατὰ τὰ νύκτια.
καὶ οὗτοι μὲν ὡς ἔχει ὡς ἐπὶ γαινοφίῳ τῷ Δαμαχίτῳ.

Ὁ δὲ μετὰ ἀριβίους τὸν ὑπερφροδοφῆ.
Ἐπὶ δὲ μετὰ ἴδου, ἴδοφα που συμφορῆν ἐφ' ἑμῶν ἐμῶν χροῖναι ῥ' χροῖναι
ἐπίδασ ἐποιεῖτο,
ὁ δὲ ἀποποιεῖται ἄρῃ ἐπὶ τῇ ζυμῇ τῶν ἀρχαίων, καὶ αὐτοῖσι ζυμῶσαι
τοῦτο.

Ἐρῶ δὲ ἔφη καὶ Ἄβδηρῃται, οὐδὲ ἐπὶ τῷ προύργῳ ἢ Δαμαχίτῳ θεῖναι θάψαι
ὅτι δὲ ἐπὶ τῷ ἀποσπῆσαι ἢ ἀποσπῆσαι
ἌΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Ἦρον τὸν ἐξ ἑσπέρως διὰ τῆς ἀποσπῆσαι ἢ ἐπὶ τῷ ἀποσπῆσαι, ἢ ἐπὶ τῷ ἀποσπῆσαι
ἐπὶ τῷ ἀποσπῆσαι, ἢ ἐπὶ τῷ ἀποσπῆσαι, ἢ ἐπὶ τῷ ἀποσπῆσαι, ἢ ἐπὶ τῷ ἀποσπῆσαι,
παρηγόριον θάρσυν, ὡς τάχα καὶ ἐπὶ τῷ ἀποσπῆσαι, ἢ ἐπὶ τῷ ἀποσπῆσαι,
ἔρησι, ἢ ἐπὶ τῷ ἀποσπῆσαι, ἢ ἐπὶ τῷ ἀποσπῆσαι, ἢ ἐπὶ τῷ ἀποσπῆσαι.

καὶ ἅμα ταῦτα λέγει ἡμεῖς, οὐδὲ γὰρ πόρρω εἰ ἡοῖσιν, καὶ ἅμα δ' οὐδὲν
πόλις. Παρῆρῃ οὖν (πλῆθος γὰρ τῶν τείχεος ἐτύχαιε) ἀναχουσίμῃ
πυρῆ. Ἐπειτα κατὰ πῦρον βούνοσ τῆσ ἀνεθῶσ καὶ λαοῖσσι ἀ-
ρίστοι ἐπίσημοι. Ἐνθα ἰωρῶλο τὰ τοῦ Δαμαχίτῳ κατὰ τῆσ. Καὶ αὐτὸσ
Δαμαχίτῳ ἐμάθητο ὑπὸ τῆσ ἀμφιδρόμῃ καὶ χαμαλῇ πλατανίστω, ἢ
ἐξωτῆσ παχῆσ, μάστος, ἀνάλειφος, ἐπὶ δὲ τῆσ θῶμσ, ὀχρεαῶσ πῶν
καὶ λιπόσαρμος, μουρίων τὰ γέννησ. Παρ' αὐτῶν δ' ἐπὶ δὲ τῆσ δὲ
πλόρρολο ἴδωρ κατὰ πρηνίος τοῦ δόφου ἀρῆμαίσ ἐνεργήσῃ.

Ἦν δὲ τι τέμνος ὑπὲρ ἐμῶν ἢ δόφου, ὡς ἢ ὑπονοῖν κατὰ τῆσ
συμφῶν ἰδρῶν, αὐτοφῶντοισι ἀπυρῆσ ἀντιδῶσι.
Ὁ δ' ἔχει ἢ ὑπονοῖν πολλὰ βιβλία ἐπὶ τοῖσ γυνάτοισ, ῥ' ἔτι δὲ τῆσ
ἐξ ἀμφῶν τοῖσ γυνάτοισ αὐτῶ παρεβέβηλο. Ἐννοῖντο δὲ καὶ ῥ' α
συχρὰ ἀναλεγμένα δὲ δῶν. Ὁ δὲ ἐπὶ τῆσ ζυμῆσ ἔγραφε ἐξωτῆ
νοσ, ὅτ' ἐπὶ τῆσ ἀρῆμῃσ πᾶσποδῆσ ἐπὶ τῆσ καὶ ἢ ἐμῶν γυνάτοισ.
Ἐῖτα μετ' οὐ πολλὸν τούτῳ ἐρῶσῃσ ἐφαρῆσ περιπαλεῖ. Καὶ τὰ
σπῆσ χηρὰ τῶν δῶν ἐπισπῶσαι, ῥ' ματαθῆσ αὐτὰ μετὰ τῆσ ἐμαθῆσ.

«Αλλὰ σὺ, Δημόκριτε, τῷ κρείσσει με ζευγὴ δέχου ἢ πρὸς ἄγε τι τοῦτο ὄρα-
φω τυχεύεις φράζε.»

Ὁ δὲ ἐπισημὸν ὄλιγον «περὶ μαυίνης» ἔφη.
καὶ «Ἦ Ζεὺς βασιλεὺς» φησὶ, ἰδιωτῶν γε ἀνιχνεύει πρὸς αὐτὸν πόδιν.
ὁ δὲ «ποιῶν» φησὶ «πόδιν, Ἰπποκράτες;» ἐγὼ δὲ «οὐδὲν» ἔφη «Ἦ Διὸς
κρίτε, ἀλλοῦν οἶδ' ὅπως προσίπων. ἀλλὰ τί περὶ μαυίνης χεῖρες;» «τί
χεῖρ» ἔφη «ἄλλο ἢ τίς περὶ καὶ ὅπως ἀνθρώποισι ἐκκρίνεται, καὶ τίνα
τρόπον ἀπολωφείλο; τὰ γὰρ βῆα ταῦτα» ἔφη «οὐδὲν ὄρατ', τὸ βεβήλοισι ἀνα-
ταξίω εἴνεκεν, οὐ μισθῶν θεοῦ ἔργα, χορῶν δὲ διδάμνενος φῶσι καὶ θείων.
οἶδα γὰρ ἀνθρώπων παρανομιῶν ὡς αἰτίη ἐπὶ τὸ πολὺ αὐτῶν πλειονότατα,
(ut plurimum hominum insaniae causa est) ἐπὶ πάντι μὴ φύσι ἐνυπαρξῆ,
ἀλλὰ παρὰ οἷον μὴ ἐλάσσον, παρ' οἷον δὲ τίτις πλείον. ἢ δὲ ἀνελεῖται
αὐτῶν νοῦσοι τυχεύουσιν, ὡς. ἄλλος ὅτι μὴ ἀραθῆν ὅτι δὲ φλαύρις ὑπο-
κειμένη»

καὶ «ὦ δὲ!» ἔφη «Ἦ Δημόκριτε, ἀλλήλων τὴν φρονημὴν δέχου. ὅθι ὡδαί ποιά σε
κρίτη ἀπολαύσει τοσαύτην ἰουχίαν, ἢ τὴν δὲ φησὶ τὰς τῶν ἐπιπέλα-
πται.» ἰριουδίου δὲ «διὰ τί, Ἦ Ἰπποκράτες, οὐκ ἐπιτίτραπται;» ὅτι «
ἔφη «ἢ ἀγροί ἢ οἰκίαι ἢ τέματα ἢ δάματα ἢ νοσοὶ ἢ θάνατοι ἢ δυνάμεις ἢ χεῖροι
ἢ τοιαῦτα τῶν ἐπιπέλαπται.» **ΑΚΑΔΗΜΙΑ** **ΑΘΗΝΩΝ**
ἐνθάυτα δὲ ἀνὴρ ἐστὶ εὐθὺς ἄλλος ἀποκρίσθη, καὶ μάλα ἀθρόον τι
ἀνελάχασιν καὶ ἐπιπέλαπται, καὶ τὴν οἰκίαν ἰουχίαν ἔχε.

καὶ «τί μέλοισι» ἔφη «Ἦ Δημόκριτε, μήτ' ἢ; πότερον τὰ γὰρ ἄθρα ἢ ἔπον
ἢ τὰ φλαύρα;» ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ἔφη, καὶ ἀποκρίσθη ὁρῶντες οἱ Ἀβδηρι-
ται, οἳ μὴ τὰς κεραιὰς ἐνυπὸν ἔπαιον, οἳ δὲ τὰ μέτωπα, οἳ δὲ τὰς
τρίχας ἔπιπλον. καὶ γὰρ, ὡς ὅλιγον ἔφαρα, πλειονότατα παρὰ τὸ
εὐθὺς ἐκρίνατο τὸ χέλω.

ὑπομνήσθ' ἐγὼ ἔφη «ἀλλὰ μὴ, σοφὴ ἀφίση Δημόκριτε, ποθὲν γὰρ αἴτιον
τοῦ πρὶος πάθους καταλαβέσθαι, τίνας εἴνεκεν ἄφιος ἴφασιν ἐγὼ
κέλωσ ἀποδῆν τὰ λαλῶντα, ὅπως ἢ γὰρ πάλαι παύσασθαι τῆς αἰτίας ἢ
οὐ ἐλεγχθεὶς διακρίσθαι τοὺς ἀναίρους κέλωτας.»

Ὁ δὲ μάλα τρυχὴ ἐπίδωκε μοι «δύο» φησὶ «τοῦ μὲν κέλωτος αἰτίας δυνά-
μεις, ἀραθῆ καὶ φλαύρα. ἐγὼ δὲ ἐναγέω τὸν ἀνθρώπου, ἀνοίγει μὴ
κρίνοντα, κενὸν δὲ πρηγνῶντος ὄρατ', πάσασιν ἐπιβουλήσιν ἐνπιλάσθη
τα καὶ κενὸν εἴνεκεν ἀφίσην ἀνοίγοντα τοὺς ἀννηνύτους μὲ-
χθους, πείρατα γὰρ ἢ ἀορίστοι κηχὰς ἀνελεῖται ἐπιθυμίας ὀδεύοντα,
ἄφρονοι τῆνοντα καὶ χεῖρα, ἢ μὴ πανόριμον τῆς κηχῆσιν οἷον ταύτην,
αἰτί δὲ θορυβώμενον περὶ τὸ πάθος, ὅπως αὐτοῦ ἐλάσσον κέλωτας.

η και οδὴ ἀρχιτετακτοίμενοι ὑδαίμων, ὅτι χάρματα γὰρ ὄρουσι δι-
 ούτως χειροί, ὡς οἱ μὲν σὺν φῆτι ἐπιπέπουσιν τῶν γῆν ἐφθάρουσι, οἱ
 δὲ πολλοὶ χρόνῳ ταύτην ἔχουσιν τῆν ἀναρμαίνε ὡς ἢ παρὶ τῆ
 νοχάσι κατακίτουσι, ἄργυροί και χρυσὸν μαρτύουσι, ἴχθια ὑδαίου και
 γῆματα ἱερνύουσι, γάρβου ἄλλου ἄλλα χόθην ἀρτίουτες και γῆφύδαρ
 ἐυτάφουσι, ἐν περιουσίῃ αὐτῶν βυλοποιούσι ἐν γῆν μητροί, τῶν δὲ
 γῆν γῆαι και τῆ αὐτῆ εἶδουσι και θωμάουσι και πατίουσι ὄσοι
 γῆουσι. ἐπιπέπουσιν και κρυφίῃ γῆν ἱερῶν και τῶν φασφῆν ὑδαίουσι.
 ὑδαίωσιν ὡνύουσι, οἱ δ' ἵππουσι, οἱ δὲ γῆν πολλῆν περιπέπουσι γῆν
 ἐπιπέπουσι, και πολλοὶ ἐθῆουσι διπέπουσι ὡς ἰωνῶν δύναται. γα-
 ρίῃ σπῆουσι ἄρ μὲ ὄρουσι ἐυβάουσι. ἐρωσί, ἔτα μισοῦσι, μὲν
 ἐπιπέπουσι τινούσι, ἔτα ἐυβάουσι τέλειουσι. τίς ἢ κινῆ σπουδῆ και
 ἀλόγιστος, μὲν ἡ γῆν διαφέρουσι, πολυμῆουσι ἐυφύδα, ἐρῆνι ὅχ
 αἰρετίουσι. ἀτενιδρῆουσι βασιδῶν, ἀνδρῶν ὡνύουσι, γῆν ὄρουσι
 ἄργυροί ἱερῶσι, ἄργυροί ὑδαίουσι γῆν ἐθῆουσι πρῶτα, ὡνύουσι
 γῆν κρυφῶν πιπέπουσι, κρυφῶν ἐπιπέπουσι πάλιν ἄργυροί και
 λαυδάουσι. ἐν ὄρουσι μεταβολῆσιν ὡνύουσι ὄρου και τῆ πολιτείας. ἢ
 ἔχουσιν ὄρουσι πῶθουσι, ἔχουσιν ὡνύουσι ἢ ἀφαιτίουσι. γῆν ἱερῶν
 οἱ δὲ γῆν ὄρουσι, και τῶν γῆν ὄρουσι, και τῶν γῆν ὄρουσι, και τῶν γῆν ὄρουσι,
 θῆουσι γῆν ὄρουσι, και τῶν γῆν ὄρουσι, και τῶν γῆν ὄρουσι, και τῶν γῆν ὄρουσι,
 δῆνι ἔχουσιν και ἀλόγιστος, και τῶν γῆν ὄρουσι, και τῶν γῆν ὄρουσι,
 τοιούτων κινῆσιν ὡνύουσι ἐν ὄρουσι ἐν ὄρουσι, ἀλλοῦ ὡνύουσι,
 ἀθῆουσι φρονύουσι φῆνι, και τῶν γῆν ὄρουσι, και τῶν γῆν ὄρουσι,
 τῶν γῆν ὄρουσι και τῶν γῆν ὄρουσι, ὄρουσι τῶν γῆν ὄρουσι ὡνύουσι, ὅτι
 δῆνι λαυδάουσι τὸ ἀγαθόν. τοῖς δὲ ἀλλοῦ λαυδάουσι μισοῦσι. τῶν
 ἢ ἱδῶν ἱερῶσι. και γὰρ ἵππουσι οἰκῶνι θάλασσα πῶθουσι,
 και πάλιν ὡνύουσι ἱδῶν ἵππουσι γῆν ὄρουσι, και τῶν γῆν ὄρουσι ἐν
 ἱδῶν ἱερῶσι, και δῆνι και ἐν πόλῃ ἀνδρῶν ἐπαιτίουσι,
 κινῆσι δὲ καθ' ἵππουσι ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ὑπὸ τῶν φασφῆν, ὑπὸ
 τῶν παθῶν πάντων ὡνύουσι. θῆουσι δ' ὡνύουσι βῆ παθῶν. τί δὲ
 τὸν ἵππον ἱπποῦσι, ἐν ἵππῳ γῆν ὄρουσι, ὡ γὰρ αὐτὸς τίς τῶν ἱδῶν ὡνύουσι,
 ἀλλὰ ἄλλοι ἄλλου κατακίτου, οἱ μὲν τῶν ἀνδρῶν κινῆσιν, ὅταν
 αὐτοὶ δῆνι και ἵππουσι, οἱ δὲ τῶν ἱδῶν, και τῶν ἵππων κινῆσιν και ὡνύου-
 σιν αὐτοί, οἱ δὲ τῶν κινῆσιν, ἄλλοι δὲ τῶν κινῆσιν ἀνδρῶν
 θῆουσι. ὡ γῆν ὄρουσι γὰρ οὔτε τῶν τεχνῶν ὅτι τοῖσι ἱερῶσι. ...
 ... « γῆν ὄρουσι, ἔτα ἐν αὐτῶ ἀφαιτίουσι κινῆσιν, ὡνύουσι
 κατακίτουσι βῆ και ἔχουσιν τῶν γῆν. ἵππουσι και βασιδῶν
 και κινῆσιν τῶν ἱδῶν, ὡ δὲ ἱδῶν ὄρουσι βασιδῶν, ὡ πολι-
 τεύουσι τῶν χειροτέχνῶν ὡς αὐτῶν. ὡ δὲ χειροτέχνῶν ἐν ἵππῳ

(ἀνοδοθῆ)

ὡς ἰστοροῦντα κατὰ πάντων. τῆς γὰρ ὀρθῆς κείνου τῆς ἀρετῆς οἱ θε-
 οὐργοὶ καθάρηται καὶ δύναιται ἀπερὸ παιδίου, ἵνα οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις
 με εὐβῆται, φέρονται δὲ ἐπὶ τῆς ἀπειθείας καὶ σφοδρῆς, τρυφῆς
 καὶ καταφρόνων καὶ προσώπου, οἳ δὲ πάντες ἐπι-
 πλοῦνται, ἀσθμαίνοντες ὡς δυνάμει, ἐπίφοιτοι δολοφόντες προ-
 χύφιστοι. καὶ οὗτοι μὲν αὐτῶν ἔργα ἀτάσθαλοι ὑποκαταστάσει
 ἀλλοτρίως φῶρας εὐνῆς, ἀναδύνει πόνους. οὗτοι δὲ τῆς φιλαν-
 θρίας, νόστος ἀδριότος, οἳ δὲ ἀλλήλοισι ἀντιπικίθενται, οἳ δὲ ὑπὸ
 φιλοδοξίας ἐπὶ τῆς ἀναχθῆς ἐπιβίβηται καὶ ἐπὶ τῆς ἀπειθείας
 καταφρόνας. κατασπύλλουσι ἐπομοδογίους, χαρίζονται, ἔλαττα
 νοῦσι καὶ ἀφαιρέσει τὰ φέροντα δίκαια. κακοπρυγῶντες ἐπὶ ἄ-
 θρη τὰ συγγενῆς πολεμοσύνουσι, καὶ τοῦτον ἀπαρτῶν αἰτίαν
 ἢ φιλανθρίας. τίς γὰρ ἀνθρώπων διαφύουσι, παρ' οἷς ἀντίστοιχοι
 καὶ ἡ γῆρας, τὸ δὲ προσπερὶ τῆς ἀρετῆς; ἐν δὲ τοῖς θεοῖσι τίς περὶ
 οὐδὲ γῆρας ἀλλοτρίως παρακαταστήσει, πᾶσι ὅτι ἢ ἀταρξίαν γῆ-
 ρουσι οἱ θεοὶ. τίς γὰρ ἄλλος ἐπὶ τῆς ἀρετῆς χερσὶν; τίς τὰ ἄλλα
 ἀφαιρέσει τὰ φέροντα δίκαια; τίς παρακαταστήσει τὸν ἀνθρώπον
 διὰ τῆς ἀρετῆς οὗτος ὅσα ὑδάτος ἀφαιρέσει, ἄλλος δὲ ἀφαιρέσει τὸ ποσόν
 πρὸς τῆς ἀταρξίας τροφῆς ἀναπίνονται. αἱ γῆρας δὲ καὶ τῆς
 ζωναντομένης οὐκ ἔστι θεοῖς ἀφαιρέσει ἀνθρώπων. χρόνον μὲν κείνου
 οἷον τὰς δὲ χερσὶν ἀλλοτρίως ἐπὶ τῆς ἀρετῆς, ὅ δὲ ἐπὶ τὸ δυνάμει οἱ-
 σθησάντων ἔχει τῆς ἀντιθέσεως. Ἰπποκράτης, μὴ γέλασθε τὴν ἡλικίαν
 δὲ ἔργα ὅτι συγγενῆς ἀποκινῆσαι, μάστιγα δ' αὖτε ῥιζοκινῆσαι φέ-
 ρεται κατὰ κενῆς ἢ βυθῶν πλάγιος, ἐπιτετατὸν γέλασθε; μὴ γέ-
 λασθε τὸν τῆς ἡλικίας πλάγιος φορτίοισι βαρύνοντα, ἕτα γέλασθε κινῆσαι
 νοῦσι τῆς ἀλλοτρίως ὅτι κατεβῆται τῆς ἀρετῆς; ἐπὶ μὲν οὐδ' ἀφαιρέσει δυνάμει
 χερσὶν, ἐπὶ μὲν δὲ καὶ αὐτῶν ἡλικία τὴν ἀρετῆς. ... οὐδέποτε δὲ οὐδέποτε
 κινῆσαι ἀνθρώπων πλάγιος ῥά τῆς ἀρετῆς καὶ αὐτῶν πλάγιος ζωναντομένης; ὅμοιος
 ἀνθρώπων ἐπὶ κενῆς νόστος ἐπὶ τρυφῆς ἀφαιρέσει, ἵνα τῆς βουθῆς
 ἀφαιρέσει ἀτάσθαλοι ἀφαιρέσει διὰ χερσὶν φιλανθρίας. ἀναδύνει θρασύτης,
 παρακαταστήσει οὐδέποτε, τὰς ἰδέσθαι πόνους ἀφαιρέσει χερσὶν. ἐπὶ κενῆς
 χερσὶν ἀφαιρέσει ἐπὶ τῆς ἀρετῆς. ... τὰς τὰς ἀναφίους ἐπὶ τῆς ἀρετῆς οὐ-
 δὲ τῶν ἀφαιρέσει ἀφαιρέσει καὶ τῶν ἀφαιρέσει, καὶ τῆς ἀφαιρέσει τὸν ἵνα
 ἀφαιρέσει χερσὶν ἀφαιρέσει ἀφαιρέσει; ...

Ἐπισημῶς δὲ τὰ καὶ μοι, ἀφαιρέσει, θεωρεῖς τις καταφρόνας, καὶ τῆς
 προτιμῆς αὐτοῦ ἀφαιρέσει ἐπὶ τῆς ἀρετῆς

Κ'. Ἰπποκράτης Δυσκουρίου Χαίρων

ὡς δ' ἐπιχειρῶ εἶδον ἐγὼ διὰ παραφροσύνης ἔργον ἀλλὰ σχεδὸν ἀποδοχῆς
πάλαι, κέρτα πύλοισι ἐπίκειρα, ἄριστον τι ἔργον ἔα φέρον καὶ νόστον
ἐγείνω, τὰς δὲ ἐναγὰς ἄλλας με ἐκτελέσειεν ὡς κέραιότεραι, γὰρ αὐτῶν
γὰρ αὐτοὶ ἐχρήσθησαν.

ἔπειθ' ἐπειδὴ τούτων ταυτόμαλον ἕνεκα ἐστὶ τὸν βίβλον συνέγραψα, ὁρθῶς ποιήσας ἐπι-
πέσειν ἢ πρὸς πικρότερον ἢ πρὸς δίδωμι τῶν ὑπὸ τοῦ κεραιώτου συνέγραψα
ἀσφάλειαν δέσσειν αὐτῶν τὰ περὶ ἰατρικῆς ἐπιστήμης. ἔργον.

ΚΑ'. Ἰπποκράτης Δυσκουρίου περὶ ἰατρικῆς ἐπιστήμης.

ΚΒ'. -----

ΚΓ'. Δυσκουρίου Ἰπποκράτη περὶ ἰατρικῆς ἐπιστήμης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ